

Het verhaal achter de afpersing van **Erik de Vlieger**

De Vlieger en de Wreker

Vrijdag begint het hoger beroep tegen Itzhak M., de Israëliër die werd veroordeeld tot acht jaar cel wegens afpersing. Opvallend: de bekende Amsterdamse ondernemer Erik de Vlieger zou zowel slachtoffer als handlager van M. zijn geweest. Revu kreeg inzage in het dossier. En vraagt zich af wat de rol van vastgoedhandelaar Dennis P. is geweest. Door Stan de Jong

Hoe zou men Itzhak M. het beste kunnen omschrijven? Sommigen houden het op *enforcer*. Zelf preferereert de in Tel Aviv geboren Israëliër de term deskundige in beveiligingsvraagstukken. Maar misschien is de beste omschrijving wel: probleemoplosser. Ja, Itzhak M. lost problemen op in een wereld waar men om voor de hand liggende redenen de politie en de deurwaarder liever niet inschakelt en de zaken 'zelf wel regelt'. M. doet dit op efficiënte, zij het wat onorthodoxe wijze. Zodra de dominante Itzhak -stierennek, zeer breed, luide stem- ten tonele verschijnt, wordt er gesidderd en gebeefd en verdwijnen problemen als sneeuw voor de zon. Uiteraard zit daar wel een prijskaartje aan vast. Volgens justitie zou M. soms zijn eigen werk creëren. Hij veroorzaakt dan eerst een (schijn)probleem om dit vervolgens voortvarend te lijf te gaan. Een methode die overeenkomsten vertoont met de modus operandi van beroemdere vakbroeders als Willem Holleeder en (wijlen) Sam Klepper en John Mieremet. Tenminste, in de visie van het Openbaar Ministerie. In december 2006 wordt M. tot acht jaar

veroordeeld wegens afpersing onder bedreiging met geweld van diverse personen, en witwassen. De rechtbank in Dordrecht overweegt: 'Een geliefde strategie van verdachte is zijn slachtoffers intimiderende verhalen te vertellen over de tijd dat hij voor de Israëlische geheime dienst (de Mossad) werkte. Toen de verdachte zich eenmaal had ingevreten in het leven van betrokkene legde hij zijn schaapskleren af en zocht hij naar een (futiele) aanleiding om de rollen om te draaien. Verdachte manoeuvreert zich dan in de rol van onaantastbare wreker die voorwendt dat hij het volste recht heeft zijn slachtoffers grote geldbedragen af te troggelen.'

Dat M. voor de Mossad heeft gewerkt, wordt overigens betwist. Wel zou hij boordschutter bij een speciale eenheid van de Israëlische luchtmacht zijn geweest. Het klinkt imponerend genoeg.

Deze week start het hoger beroep tegen M. bij het hof in Den Haag. Vermoedelijk zou de strafzaak op weinig belangstelling van de media hebben kunnen rekenen, als M. niet het pad had gekruist van de flamboyante Amsterdamse zakenman Erik de Vlieger. ►

► Volgens justitie is de gesneefde vastgoed-, media- en vliegvelddycoon zowel slachtoffer als handlanger van M. geweest. Opmerkelijk, want wie gaat er nou in zee met een man die hem onder bedreiging met geweld een paar miljoen afhandig heeft gemaakt? Of is het gegaan zoals een kennis van De Vlieger schetst? 'Eriks tactiek is altijd: *If you can't beat them join them.*'

Na bestudering van het dossier is het twijfelachtig of De Vlieger zich aan afpersing schuldig heeft gemaakt. De aanwijzingen daarvoor zijn gebaseerd op een niet al te solide getuige (zie kader). Maar dat De Vlieger slachtoffer is van afpersing wordt glashelder. Alleen is de vraag: is dat gebeurd door Itzhak M. of (ook) door anderen?

Lokaal boeffie

Het is mei 2000, op een heerlijke warme middag, als Erik de Vlieger en zakenpartner Hans Pluis in Vakzuid te Amsterdam plaatsnemen. Dit is *the place to be* voor iedereen die iets voorstelt of wil voorstellen in het hoofdstedelijke onroerendgoedwereldje. De heren hebben een afspraak met Dennis P.,

een vastgoedhandelaar van Surinaamse afkomst die vooral opereert in het Gooi. De reden voor de afspraak is een vastgoeddeal die op een mislukking dreigt uit te draaien. Pluis, De Vlieger en een derde partij zijn met hun Arcaton BV eigenaar van een aantal panden in en rond de Spuistraat. Ongeveer een jaar ervoor heeft Dennis P. laten weten interesse in de pandjes te hebben. Dit namens een groep Engelse investeerders. P. wil de bestemming van de panden wijzigen van 'wonen' in 'hotel'. Hij sluit een voorlopige koopovereenkomst met Arcaton van 7,5 miljoen gulden en maakt vast 7,5 ton (10 procent) over als aanbetaling.

Binnen een jaar moet hij de zaak hebben geregeld en het volledige bedrag hebben gestort. Dennis P. gaat aan de slag, schakelt architecten in, praat met de gemeente en koopt de eigenaar van een sportschool uit. Maar dan komt er een forse kink in de kabel. De gemeente lijkt niet van zins de bestemming te wijzigen en ziet weinig heil in de vestiging van een hotel op deze plek.

Volgens P. heeft hij gewoon wat meer tijd nodig en hij wil uitstel van betaling. Daar is hem veel aan gelegen, want anders staat hij voor schut tegenover zijn Engelse zakenpartners, loopt hij een lucratieve doorverkoop mis en dreigt hij ook nog eens zijn waarborgsom te verliezen. Hans Pluis lijkt bereid hem die extra tijd te gunnen. Maar De Vlieger is onvermurwbaar, vindt dat het allemaal al te lang heeft geduurd en dreigt de overeenkomst te ontbinden als P. niet over de brug komt.

Het is onder dit gesternte dat Dennis P. samen met zijn vriend Cor van der Voort in Vakzuid arriveert. De sfeer is meteen om te snijden. 'Zowel Erik als Dennis gebruiken krachttermen als 'rot op', zegt Hans Pluis. Cor van der Voort: 'Er waren bedreigingen over en weer.' Dennis P. laat doorschemeren dat hij wordt beschermd door de Israëliër Itzhak M.. Een opmerking die bij De Vlieger kwaad bloed zet. De Amsterdammer laat op denigrerende toon weten geenszins onder de indruk te zijn van dit 'lokale boeffie'. En zegt: 'Die vuile kankerjood stop ik zo onder deze asbak.' Later zal P. verklaren: 'Ik had het gevoel dat Erik deze opmerking durfde te maken omdat hij op dat moment veel zaken deed met Endstra.'

Hoe dit ook zij, de heren nemen geen prettig afscheid van elkaar. Volgens Van der Voort sluit De Vlieger het gesprek af met: 'We zullen wel zien wie de sterkste is.' Pluis herinnert het zich iets anders: 'Dennis zei: als je het zo hard speelt, ben je nog niet klaar met me.'

Willoos werktuig

Enkele dagen later maakt De Vlieger via notaris Le Coultre 4 miljoen gulden over op de rekening van Challenge Properties, de vennootschap van Dennis P. 'Afkoopsom project Spuistraat,' staat erop. Een transactie die elke zakelijke grondslag mist. Immers, het is P. die in gebreke is gebleven. Er staat geen enkele tegenprestatie van Challenge Properties tegenover. Veelzeggend is ook dat het geld niet afkomstig is van Arcaton BV (eigenaar van de Spuistraat-pandjes), maar van het bedrijf van De Vlieger, Imca Vastgoed. Kortom, hier stinkt iets en justitie gaat ervan uit dat De Vlieger onder dwang heeft gehandeld.

Als de geldstromen in kaart worden gebracht, wordt duidelijk dat een deel van het geld naar Itzhak M. is gegaan. Ten eerste een bedrag van ruim 200.000 gulden onder de vermelding 'salaris juni en commissie Spuistraat'. Ook een deel van de 1,4 miljoen die eerst naar het onbekende Menton Investment wordt gesluisd, zal later bij Itzhak M. respectievelijk diens vrouw terecht komen: het gaat bij elkaar om 8 ton. Volgens geruchten zou De Vlieger door 'Israëliërs' in een kofferbak zijn gestopt, hetgeen de vastgoedbaron ontkent. Voor justitie is het zonneklaar: M. heeft De Vlieger, aan wie hij in een later stadium beveiligingsadviezen gaat verstrekken, onder bedreiging met geweld afgeperst.

Maar ja, hoe zit het dan met Dennis P.? Duidelijk is namelijk óók dat het merendeel van de poen bij P. is gebleven, liefst 2,3 miljoen gulden. En de betalingen aan Itzhak M. zouden ook verklaard kunnen worden door allerlei andere klusjes die M. voor P. verrichtte. Volgens P. heeft hij in opdracht van M. het afgeperste geld op een spaarrekening moeten zetten; hij was slechts een willoos werktuig in de handen van M.. Maar klopt dat wel?

Tijd om Dennis P. eens nader onder de loep te nemen.

'Ik doe de broek van je reet'

"Je spreek met Joe, ik wil je spreken. Wij hebben elkaar veertien dagen geleden ontmoet. Het gaat over Mabel, jij hebt haar bedreigd. Ik kom langs bij jou. Ik doe de broek van je reet en ga je verkrachten." Dit zou gezegd zijn door Itzhak M., die zich ook wel Joe noemt. De aangesprokene is de Amsterdamse diamantair André Kahn. Hij heeft een relatie gehad met Mabel van den Dungen, die enige bekendheid geniet van televisieprogramma's en lifestylebladen. Mabel voelt zich gestalkt door Kahn en schakelt Itzhak in. Kahn en Van den Dungen doen over en weer aangifte. Itzhak wordt veroordeeld wegens bedreiging. In de zaak speelt De Vlieger, die alle betrokkenen kent, een marginale rol, aangezien hij het telefoonnummer van Kahn aan Itzhak gaf.

Wie gaat er nou in zee met een man die hem onder bedreiging met geweld een paar miljoen afhandig heeft gemaakt?

Johannes Abeling

Een joviale vent met een neus voor de juiste pandjes, maar buitengewoon slordig met zijn administratie. Zo wordt de op 26 juni 1959 in Paramaribo geboren, maar in Diemen woonachtige Dennis Maxwell P. omschreven door vrienden. Vijanden heeft Dennis, die in Bussum de lts volgde, trouwens ook genoeg. De onroerend-goedhandelaar wordt door ex-zakenrelaties als onbetrouwbaar gekenschetst. Een strafblad heeft P. niet, voor zover bekend, maar hij is wel met justitie in aanraking gekomen, onder meer vanwege valsheid in geschrifte. 'Er waren mensen die mijn documenten hadden aangepast en gebruikt zonder dat ik hiervan afwist,' verklaart P. daarover.

In 1998 krijgt Dennis P. mot met zijn boekhouder Theo B.. Het gaat om een onroerend-goeddeal van 7 miljoen gulden rond een betonfabriek in Vinkeveen. Theo B. voelt zich blijkbaar zo door P. bedrogen dat hij een stel zware jongens uit de omgeving van Huizen en Muiden op zijn dak stuurt. 'Dit waren mensen die mij in elkaar hadden geslagen over een uit de hand gelopen geschil,' zegt Dennis, die een tijdje op de vlucht zou zijn geslagen. 'Ik was heel bang voor deze mensen.'

Niet lang daarna verschijnt 'wreker' Itzhak M.

In 2000 ontmoeten Erik de Vlieger en Dennis P. elkaar in café-restaurant Vakzuid in het Olympisch stadion, toentertijd dé hang-out voor iedereen die iets voorstelt of wil voorstellen in het hoofdstedelijke onroerendgoedwereldje.

op het schouwtoneel. Hij is geïntroduceerd door Hein, de broer van Cor van der Voort, de vriend van Dennis. Er is eerst een oriënterend gesprek, daarna worden afspraken gemaakt. 'Toen ik Itzhak leerde kennen, zei hij dat hij mijn probleem met B. en zijn vrienden zo kon oplossen,' verklaart Dennis. 'Itzhak zei dat hij dat zou doen als vriendendienst. Ik wist echter al dat het mij wel geld zou kosten.'

Van der Voort heeft een andere lezing: 'Dennis stelde voor aan Itzhak dat hij 25.000 gulden op zijn rekening moest storten zodat hij kon zien dat Itzhak te vertrouwen was. Itzhak vond dit goed en heeft het bedrag later telefonisch overgemaakt.'

Wat men ook van Itzhak mag zeggen, zijn werk doet hij goed. 'Itzhak heeft meteen actie ondernomen en liet het huis van Dennis beveiligen,' vertelt Van der Voort. Uiteindelijk leidt de bemiddeling van Itzhak tot een 'definitieve wapenstilstand'. Itzhak krijgt de 25.000 'borg' terug, plus 25.000 betaling. 'Hier is uiteindelijk een band ontstaan tussen Dennis en Itzhak.'

Vanaf dat moment wordt Itzhak M. de vaste securityman van Dennis. 'Nadat ik van B. af was, kon ik weer geld gaan verdienen. Ik kocht een auto voor M., een zwarte of donkerblauwe BMW. M. haalde mij vanaf dat moment iedere dag op voor een periode van circa twee jaar,' vertelt P.. Als de rechercheurs die P. ondervragen, opmerken dat M. dus zijn bodyguard was, zegt Dennis onnozelen: 'Zo zag ik dat niet. Het was een vriend van mij.' Itzhak wordt in elk geval goed betaald voor zijn werk en verzorgt tevens de beveiliging van Dennis' discotheek The Stars in Bussum. 'Hij gaf mij ook zakelijke adviezen.'

Mes in het bureau

Dit is de situatie als in mei 2000 de relatie tussen Dennis P. en Erik de Vlieger escaleert. Itzhak M. heeft P. dan al een handje geholpen met de Spuistraat-deal - zo heeft hij de sportschoolhouder uitgekocht. Ook blijkt uit afgetapte telefoongesprekken dat M. verwachtte een percentage van de winst uit de uiteindelijke verkoop te krijgen. Dat de ►

De Amsterdamse Spuistraat-pandjes, waarmee de hele affaire in 2000 begon.

- bemoeienis van M. niet door iedereen als even sfeervol wordt ervaren, blijkt uit het feit dat Hans Pluis aan Dennis heeft gevraagd Itzhak niet mee te nemen naar de bijeenkomst in Vakzuid. Kennelijk heeft M. daar braaf gehoor aan gegeven. Kortom, de verhouding tussen Dennis P. en Itzhak M. is min of meer die van baas-ondergeschikte. Nadat het die middag in Vakzuid uit de hand loopt, krijgt Itzhak M. al gauw te horen wat er is gebeurd. Volgens Dennis P. was M. witheet dat De Vlieger denigrerend over hem had gesproken en hem 'kankerjood' had genoemd. Als we P. mogen geloven, eist M. vervolgens de regie op. 'M. zei: ik ga nu over de Spuistraat. Hij zei dat op een dusdanige manier dat ik niets meer durfde te zeggen.

M. heeft twee kanten. Een lieve kant en een agressieve kant.'

Twee dagen later krijgt P. telefoon van Erik de Vlieger. Die vraagt hem naar zijn bankrekeningnummer. De verbouwereerde Dennis wil weten waarom. 'Erik zei toen: geef me verdomme je bankrekeningnummer!' De volgende dag staat daar als door een wonder 4 miljoen gulden op. 'Nadat het geld op mijn rekening was binnengekomen, zei M. mij in persoon wat ik met het geld moest doen.' Volgens P. had hij 'met Erik te doen,' vermoedde hij dat die 'wel in elkaar geslagen zou zijn' en dat het geld 'uit criminaliteit' afkomstig was. Maar hij zou nooit hebben gevraagd aan M. wat er was gebeurd. Dat De Vlieger hem daarna ontweek als ze elkaar tegenkwa-

men, lijkt P. zelfs enigszins te verbazen. Tja. Het is allemaal nogal ongeloofwaardig. Ten eerste omdat een zakenman wil weten wat voor geld er op zijn rekening wordt geboekt, al is het maar omdat hij dit boekhoudkundig en tegenover de fiscus moet verantwoorden. Ten tweede omdat de gezagsverhouding tussen Itzhak M. en Dennis P. plotsklaps werd omgekeerd en P. als was in zijn handen werd. Voor de goede orde: de heren zouden hierna nog twee jaar met elkaar optrekken. Ten derde omdat het niet erg logisch is dat, als Itzhak de grote roerganger achter de afpersing is, hij het grootste deel van het geld in de zakken van P. laat verdwijnen. Het is P. die het meeste profiteerde van de afpersing. Dat Dennis P. het met de waarheid niet zo nauw neemt, blijkt ook uit het feit dat hij

Johannes Abeling

'Fernandez heeft gelogen'

De uitbater van café Raffles aan het Leidseplein, Alberto Fernandez, beweert dat zijn zaak hem is afgeperst door De Vlieger, die daarbij zware jongen Itzhak M. inschakelde. De Vlieger ontkent. Hij zegt Itzhak slechts erbij te hebben gehaald, omdat Fernandez met een andere Israëliër, Zion Eini, aan kwam zetten. Eini had gezegd: 'I will make De Vlieger dance'. Itzhak werd in 2006 veroordeeld voor afpersing, in het vonnis werd De Vlieger genoemd als mededader. Dat Itzhak druk heeft uitgeoefend op Fernandez om naar de notaris te stappen, is wel zeker. Maar van een vooropgezet plan de kroegbaas zijn tent affandig te maken, lijkt geen sprake. Onlangs zou de 'onvindbare' getuige Eini een verklaring hebben afgelegd die ontlastend is voor De Vlieger. "Fernandez heeft gelogen," laat Eini aan Revu weten. De exacte inhoud van zijn verklaring is echter niet bekend.

'Van Itzhak heb ik het volgende gehoord. Hij heeft mij verteld dat hij samen met Holleeder, ene Steve en ik meen ook Sam Klepper Erik heeft afgeperst. Itzhak vertelde mij dat 't zo naar Erik werd gebracht dat er nog een zwaardere groep achter zat. Holleeder of iemand anders heeft Erik dat verteld.'

'Ik vind het vreselijk voor Erik en had hem graag willen helpen,' verklaart P. verder. 'Ik heb er nooit over gedacht om het geld te laten teruggeven. Wie ben ik om dat te doen? Ik was niet in de positie'.

Evenmin voelt P., nadat hij in 2000 *overnight* miljonair is geworden, enige aandrang met de politie te gaan praten. Dat gebeurt pas vijf jaar later, als Itzhak M. wordt vervolgd en P. als medeverdachte gehoord. Tegen die tijd heeft P. ook zelf de minder 'lieve kant' van Itzhak leren kennen. Het gaat om een akkefietje in april 2002 rond een Spaanse onroerendgoedtransactie. Kennelijk vindt Itzhak dat P. hem een oor heeft aangenaaid en de beveiliging maakt stennis op het kantoor van Dennis in diens discotheek. Itzhak eist dat terstond een bedrag van 2 ton wordt

overgemaakt, hetgeen geschiedt. Om indruk te maken zou Itzhak een raam stuk hebben geslagen, waarbij het bloed uit zijn pols gutste. Tevens zou hij met kracht een mes in het bureau van Dennis hebben geplant. Van sporen van een mes blijkt uit later onderzoek niets, wel staat vast dat Itzhak die avond met doorgesneden pols in het ziekenhuis is geweest.

Lekkertje

Voor justitie komt het verhaal niet eens zo slecht uit. Dennis P. kan nu als het zoveelste slachtoffer van de Israëliër worden opgevoerd. Inderdaad zal Itzhak M. ook voor deze afpersing worden veroordeeld in 2006. P. is dan van medeverdachte de belangrijkste getuige geworden.

Wat is nu de stand van zaken? Een veroordeling in hoger beroep zal Itzhak M. waarschijnlijk niet kunnen ontlopen. Dat M. geen lekkertje is en mensen -al dan niet in opdracht- heeft bedreigd, staat wel vast. Dat hij daar een goede boterham mee verdiende eveneens. Velen maakten van het probleemoplossend vermogen van de breedgeschouderde Israëliër gebruik, niet alleen in het 'milieu', ook in de vastgoedarena. Naast Erik de Vlieger bijvoorbeeld Klaas Hummel, de voormalig compagnon van Willem Endstra. Het geeft te denken over de ethiek van deze zakenlieden, voor zover daar nog illusies over bestonden.

Maar is Itzhak M. ook schuldig in de belangrijkste zaak, die van de Spuistraat? Wat er precies is gebeurd, door wie De Vlieger is afgeperst, blijft een raadsel. Alle verhalen dat M. de afperser is, komen uit de koker van Dennis P., die er mogelijk een belang bij heeft de schuld af te schuiven. De Vlieger heeft altijd ontkend te zijn afgeperst door Itzhak M.. Hij was zelfs nog op een bar mitswa bij Itzhak thuis geweest. Het blijft moeilijk voorstelbaar dat je zo gezellig met je kwelgeest omgaat. Na de afpersing werd Dennis P. wél gemeden als de pest. Toch lijkt deze Surinaamse onroerendgoedrommelaar uit het Gooi aan het langste eind te trekken. Justitie ziet hem nu eenmaal vooral als slachtoffer, niet als dader. En dat is, om in Itzhak-sferen te blijven, mazzel ■

Reageren? stan@revu.nl

als enige van de aanwezigen over de bijeenkomst in Vakzuid beweert dat het er daar gemoedelijk aan toe was gegaan. Heeft hij er soms belang bij de zaken rooskleuriger voor te stellen dan ze waren? Om wellicht zijn eigen rol te verdoezelen?

Wanneer Dennis P. in juni 2006 nog eens aan de tand wordt gevoeld, blijkt hij ineens wél te weten hoe De Vlieger in de tang is genomen.

Om indruk te maken zou Itzhak een raam stuk hebben geslagen, waarbij het bloed uit zijn pols gutste